

foc i lloc

N'hi va haver un altre d'Andorra

La importància de fer quelcom clar, concret i immediat.

DELFI ROCA

L'any 1999, coincidint amb l'inici del comerç de diamants entre Andorra i Libèria, hi va haver una altra persona d'Andorra per la zona. Un que va aterrar a Sierra Leona en plena guerra, quan els rebels del RUF, que tenien suport del dictador Taylor de Libèria, es dedicaven impunement a violar, esquarterar i assassinar la població local, procurant sempre que no s'aturés ni l'extracció de diamants ni la seva sortida cap a les mans del dictador i els seus còmplices.

Durant aquella primavera el d'Andorra va col·laborar amb una ONG que atenia víctimes de guerra en l'únic quiròfan del Connaught Hospital de Freetown, la capital. El RUF utilitzava una arma temible, les amputacions. Era la seva manera de terroritzar la gent. Els morts s'enterren, però els ferits cal que algú els atengui, tot esdevenint una càrrega extra per a l'adversari. En teoria, perquè els amputats que sobreviuen a la llarga marxa fins a la capital, pel mig del camp, sempre de nit per no ser detectats, en arribar es trobaven amb un sistema de salut inoperant, on s'havia de pagar per tot i a tothom. Els amputats es reubicaven al camp d'Aberdeen Road, ara famós pel seu equip de futbol. La resta, un cop atesos, vivien

on podien.

Mentrestant, el d'Andorra va voler ajudar de forma ràpida, eficaç i directa l'únic orfenat en funcionament, on desenes d'infants estaven mancats absolutament de tot. Va contactar amb la plataforma d'ONG del seu país, per oferir-los, via la reconeguda ONG de la qual era voluntari, la possibilitat de fer quelcom clar, concret i immediat. Van refusar el seu oferiment. S'estimaven més repartir els diners recaptats per les víctimes entre elles. Tant se val. Traient d'aquí i d'allà va poder proveir l'orfenat de matalassos fets amb sacs de plàstic i herba seca. Els infants van deixar de dormir sobre el terra de ciment. També els van portar estris per cuinar i per menjar.

Cap al final de la seva missió van anar amb l'equip a travessar la línia de front, per contrastar la informació que tenien. Uns nens soldats se'l van quedar com a penyora del retorn dels seus companys. Això ve a tomb per justificar el perquè no hem de caure mai en el desànim. Mentre uns faciliten l'existència a despietades elits extractives molts altres mostren compassió vers les víctimes, fent coses clares, concretes i immediates. Uns cullen flors i els altres les espines.